

Geprezen zijn Jezus en Maria !

15 oktober 2010

Dierbare kinderen van Medjugorje,

1 – Op 2 oktober 2010 kreeg Mirjana Soldo haar maandelijkse verschijning bij het Blauwe Kruis, omringd door een grote menigte van vooral Italiaanse pelgrims. Na de verschijning gaf ze ons de volgende boodschap door:

Lieve kinderen, vandaag roep ik jullie op tot een deemoedige vroomheid – deemoedig, mijn kinderen. Jullie hart moet oprecht zijn. Mogen jullie kruisen jullie instrumenten zijn in de strijd tegen de zonden van deze tijd. Mogen het geduld en een grenzeloze liefde jullie wapens zijn – een liefde die kan wachten en die jullie in staat stelt Gods tekenen te zien – opdat jullie leven met deemoedige liefde de waarheid toont aan al diegenen die haar zoeken in de duisternis van de zonde. Mijn kinderen, mijn apostelen, help mij om de weg vrij te maken voor mijn Zoon. Nogmaals roep ik jullie op tot gebed voor jullie herders. Aan hun zijde zal ik triomferen. Ik dank jullie.

2 – Baby's aangeboden! Er komen in Medjugorje vaak echtparen die geen kinderen konden krijgen en die dan een kindje in hun armen dragen en die Jezus en Maria daarvoor willen danken. Het komt er op neer dat ze eenvoudigweg de raad van de zienster Marija opgevolgd hebben, die geen enkele gelegenheid voorbij laat gaan om te zeggen: “Zeldzaam zijn de stelletjes, die geen kind krijgen na samen de Krizevac te hebben beklommen en die geknield aan de voet van het kruis samen aan Jezus een kindje gevraagd hebben”. Het is belangrijk dat de echtgenoten dit samen doen.

Zo was hier onlangs een Italiaans echtpaar komen danken want na vijf jaar vruchteloos wachten hebben ze de genade van een kind gevraagd op de Krizevac aan de voet van het Kruis. Nog geen jaar later hadden ze een tweeling. Daarom hier een goede raad voor de stelletjes die onder onvruchtbaarheid lijden: Misschien zijn er in de Hemel al kindjes voor u voorbestemd. Waarom dan niet die richting uitkijken? Kom naar Medjugorje, laat er geen gras over groeien.

3 – Het kind en zijn moeder. Een Italiaantje van 2 jaar heeft met zijn ouders, die met ons bevriend zijn, een week bij ons in huis gelogeed. Een opmerkelijk detail in zijn manier van doen was voor mij een les over hetgeen de H. Maagd hier in Medjugorje doet voor haar kinderen, en voor ieder van ons in het bijzonder.

De kleine Francesco is juist een klein beetje begonnen met praten en je hebt een geoefend oor nodig om te verstaan wat hij zegt (wat hem niet belet, zoals elke echte Italiaan, om veel, heel veel te praten ! Zijn moeder is vaak bij hem in de buurt, en waar we ook me bezig zijn (maaltijd, toilet, wandeling, verschillende gesprekken, enz...), de kleine herhaalt elke 2 minuten: “Mamma !” En zijn moeder antwoordt hem elke keer vol zachtheid als hij haar roept: “Amore” (Liefje). En Francisco, getroost door dit uiterst geruststellend antwoord, gaat weer in vrede verder met zijn bezigheid tot hij opnieuw zijn roep herhaalt, zo vaak als zijn hart het hem dicteert.

Ziehier een prachtig voorbeeld van het voortdurend gebed met het hart, zoals de H. Maagd het ons vraagt in haar boodschappen. Het gaat er niet om, om mooie zinnen te formuleren of lange gebeden te zeggen, maar enkel om “verbonden” te zijn met de moederlijke en onfeilbare aanwezigheid van Maria, en haar kleine tekenen te geven van verbondenheid. Nog voor een kind kan redeneren, weet het intuïtief dat het een moeder heeft en dat deze hem bemint. Hij is dolgelukkig om 1000 maal per dag het woord “Liefje” te horen. Het is alsof een kind zich ermee voedt, het er zich elk moment wat meer mee verzadigt. Deze liefde vult hem telkens met een nieuwe dosis vrede en bouwt zijn diepste wezen op vanuit de harmonie die de Schepper in hem heeft gelegd. Zo voedt ook de Moeder Gods, onze Moeder, ons druppel voor druppel met haar moedermelk, als we haar met heel ons hart verwelkomen en met haar leven. Zo herstelt ze onze diepste identiteit, die zo dikwijls gewond is, en laat ze ons toe te groeien in harmonie.

Dank je wel, kleine Francesco. Als je groot zult zijn, bewaar dan deze goede gewoonte. Blijf dikwijls "Mamma " zeggen tegen Maria, want onze Moeder in de Hemel heeft prachtige schatten voor ons in voorraad en ze droomt er van om die aan ons te schenken. Ze zal nooit genoeg krijgen van jou oproepen, ze zal steeds aan je gehecht zijn en ze zal weten hoe ze jou fundamentele honger naar liefde moet stillen, jou levensdorst naar liefde.

Maria is op zoek naar duizenden kleine Francesco's. Ze heeft hen nodig om onze wereld te genezen van de leegte en om tegen ieder van haar kinderen te zeggen: "Nee, je bent geen weeskind, ik ben er."

4 - De ervaring van de Chileense mijnwerkers is een prachtige illustratie van de manier waarop de mens van vandaag met zichzelf omgaat. De mijnwerkers, die uit de diepte van de aarde levend zijn teruggekeerd, zijn niet dezelfde als degenen, die in de mijn waren afgedaald. Ze zijn veranderd, voor het leven getekend. Nooit zullen ze nog dezelfde zijn. Totaal van de wereld en van elke zekerheid afgesloten, als levend begraven in een donker hol, is hun leven plots in een geheel andere werkelijkheid terecht gekomen. Uit hun dagelijkse routine gerukt, verstoken van elke ontspanning en van elk menselijk uitzicht, overgeleverd aan de grootste armoede, hebben ze de dood in de ogen gekeken. Ze zijn helemaal in zichzelf doorgedrongen. Deze eindeloze weken van afzondering, van donkerte, van gebrek en van angst, hebben hen de gelegenheid gegeven om zich op het essentiële te concentreren en zich de echte vragen over het leven te stellen, over God, over het hiernamaals en over de uitersten van de mens. Na hun ongelooflijke terugkeer in het licht, hebben ze onthutsende getuigenissen gegeven. Hun inwendige ervaringen waren donker als de nacht, die hen gevangen hield. Niemand van hen heeft besloten om slechter te worden, integendeel, de meesten onder hen hebben op dringende wijze ervaren dat ze de richting van hun leven wilden veranderen en zich met God wilden verzoenen, ieder op zijn manier.

Ik ben teruggekeerd van een lange missie in Spanje (Sevilla, Madrid, Saragossa, Barcelona, Valencia, Estepona en Mucia) en van een kortere missie in Italië (Monza en Genua). Overal treft het me hoeveel de mens zichzelf lijden aandoet door louter een alleen te leven aan de oppervlakte van zijn wezen, als gevangene van de materiële wereld, van het lawaai, van de stress, van de drang tot bezit en handelen. Hij is zozeer "buitengesloten van zichzelf" zou ik zeggen, dat hij vergeet dat zijn ziel bestaat. Hij dringt zichzelf een anorexia op van de ziel. De mooiste regionen van zijn wezen sterven van honger. Hij is zijn richting kwijt en vergeet dat hij op weg is naar zijn eeuwigheid. De mijnwerkers van Chili hebben veel geleden, maar God heeft een mooi geschenk gegeven: Voor de rest van hun dagen hebben ze begrepen dat het belangrijkste onzichtbaar is voor menselijke ogen. Tijdens deze lange ontbering hebben ze immers een prachtige reis gemaakt naar het binnenste van zichzelf. Ze hebben aan hun ziel geraakt. Ze zijn echte ontdekkers geworden van hun diepste diepten.

Hoe zal God de moderne mens toelaten tot een terugkeer naar de wijsheid ? Dat is Zijn geheim. De Gospa werkt daar al 30 jaar aan en ze heeft al prachtige vruchten mogen oogsten. Als we haar boodschappen beleven, dan zullen we geen tragische persoonlijke instorting nodig hebben om te begrijpen dat Jezus de Weg, de Waarheid en het Leven is. We moeten echter veel meer bidden.

"Zonder mijn Zoon Jezus, zegt ze, hebt jullie noch vreugde, noch vrede, noch toekomst, noch eeuwig leven" (25/07/2010).

"Mijn kinderen, laat jullie niet bedriegen door aardse goederen. Denk aan de ziel, ze is immers belangrijker dan het lichaam. Zuivert haar. Aanroept de Vader, Hij wacht op jullie, keer naar Hem terug". (02/11/2009)

Lieve Gospa,

Hoeveel rozenkransen zijn er gebeden voor uw 33 zonen in Chili ?

In deze oktober maand, help ons vaker dit geknoopte koord te nemen, die de rozenkrans is, om onze gevangenissen te verlaten en ons op te tillen naar het Licht, dat niet verbleekt, uw Zoon zelf !

Zr. Emmanuel

Vertaald uit het Frans

